

Teatre El cineasta Cesc Gay dirigeix la seva primera obra per als escenaris

Quan el director no mana

NURIA CUADRADO

No hi ha càmeres. Ni focus. Ni tècnics. Ningú no fa sonar la claqueta. Ni avisa que queda poca llum per seguir filmant. No hi ha nervis. No hi ha presses. En definitiva, encara que treballin quatre actors a les ordres d'un director amb títols d'èxit com *A la ciutat*, *Ficcio* o *Una pistola en cada mano*, no és un rodatge. No és una pel·lícula. No és cinema.

En una petita sala d'assaig amagada en un carrer de Poble Sec, Cesc Gay i els seus quatre actors es refugien en un sofà groc, entre mobles que volen fer veure el que no són: una sala d'estar, una cuina... Penjada a la paret, una nota amb els horaris d'assaig; a sobre d'una cadira, el text amb què Pere Arquillué, Nora Navas, Agata Roca i Jordi Rico s'estan barallant: *Els veïns de dalt*. A poc a poc, se l'aprenen, li presten la seva veu, el fan seu. Així fins

que el pugim a l'escenari, del Teatre Romea. Sí, en un teatre; perquè Gay ha decidit fer

el salt per provar també el gust dels escenaris.

"No hi ha una estratègia. No està pensat, ni planificat", explica Cesc Gay. "Sempre vaig saber que acabaria fent teatre perquè tinc molts vincles amb els escenaris, i sempre m'havien demanat que ho fes. Ara simplement ha passat, perquè quan em vaig posar a escriure aquesta història vaig pensar que funcionaria millor en teatre que en cinema. Una cosa ha portat a una altra i, al final, també ho dirigeixo jo", resumeix les raons de la seva decisió, encara que al final en confessa una altra de més íntima: "Suposo que també hi havia un desig de canviar, provar coses noves. El cinema, millor o pitjor, ja el sé fer i tots els que ens dediquem a inventar tenim l'impuls d'endinsar-nos en llocs diferents, paisatges que ens creïn inseguretats i provoquin vertigen. Això ens alimenta".

I així està, recurrent aquest terreny encara ignot, descobrint-lo i esquivant els precipicis que separen el teatre del cinema: "A la pantalla, el director pot manipular-ho tot, fins i tot el treball dels actors, escollint a la sala de muntatge una presa o una altra de les filmades; i això et dóna el poder de ser qui governa, qui porta les regnes. En teatre, no. Aquí són els actors els que manen, perquè ells són els que puguen a l'escenari; el director és un simple guia", explica Gay, que conclou: "El cinema és una disciplina de director, el teatre, no: encara que sigui una figura neces-

sària per posar ordre, són més determinants els actors i l'autor". I fa broma: "Espero que no s'enfadïn els meus amics directores de teatre".

Cesc Gay confessa que, malgrat que algunes de les seves pel·lícules puguin tenir elements teatrals, no creu que poguessin ser adaptades

Truman, entre Càmera i Darin

S'asseu entre Ricardo Darin i Javier Cámara. És un gos, es diu Truman i dóna nom a l'última pel·lícula de Cesc Gay. "*Truman* és una història d'homes que planteja la relació entre dos amics... Es tracta d'una pel·lícula sobre l'amistat en temps difícils. I, tot i que té una dosi de comèdia, acaba adquirint un to molt diferent perquè parla de la malaltia".

La cinta, que es va rodar la tardor passada per encaixar a l'agenda dels dos actors, espera al laboratori data d'estrena, "possiblement a finals d'any, per bé que depèn de distribuïdors i festivals". Després, Cesc Gay encara no sap si tornarà al cinema o tornarà a provar en el teatre.

amb èxit als escenaris: "Els meus films tenen un to molt intimista i treballen molt els silencis... I el teatre és una altra cosa, un pla general que necessita molt més ritme". El ritme que creu que ha trobat a *Els veïns de dalt*, que va néixer, com gairebé tots els textos, a partir d'una anècdota: al pis de dalt d'on viu el director amb la seva dona, que també és una de les actrius, Agata Roca, va arribar "una nova veïna, molt efusiva a altes hores de la matinada... i sentir-la va provocar a casa meua una sèrie de diàlegs que em van fer inventar una història que no té res a veure amb la meua". Insisteix: "Que ningú no es confongui".

Aquesta història li permet abordar un tema que ja ha aparegut en algunes de les seves pel·lícules, la relació de parella, per bé que en un altre to, més accelerat i carregat d'humor: "M'interessen les discussions, la confrontació i les disputes que es produeixen en una parella i el mal rotllo que poden arribar a generar; són absurdes i meravelloses... A *Els veïns de dalt* he provat de radiografiar aquesta mena de tragèdia amb humor i ironia per retratar aquelles parelles que es dediquen en cos i ànima a amargar-se l'un a l'altre", explica Gay. I avisa: "Aquesta obra és com un tsunami que arrasa una llar durant una nit". Poseu-vos fora de perill. |

Els veïns de dalt

TEATRE ROMEA, BARCELONA. DEL 19 DE MARÇ AL 17 DE MAIG. WWW.TEATREROMEA.COM

DUES ESTRENES

Cesc Gay (a la foto gran) estrena al Romea la seva obra *'Els veïns de dalt'*, protagonitzada per Jordi Rico, Nora Navas, Agata Roca i Pere Arquillué (foto inferior). A més, el director té acabada i pendent d'estrena una nova pel·lícula, *'Truman'*, amb Javier Cámara i Ricardo Darin com a protagonistes (a l'esquerra)

